

»ŽIVETI Z OTROKOM IN NE ZA OTROKA«

Predavateljica: Tanja Povšič, strokovna delavka ZPM

Hierarhija potreb po Maslowu:

Navedene potrebe imamo vsi in se dobro počutimo takrat, ko so zadovoljene; sicer se lahko pojavijo težave. Načini zadovoljevanja potreb v odnosu staršev do otrok:

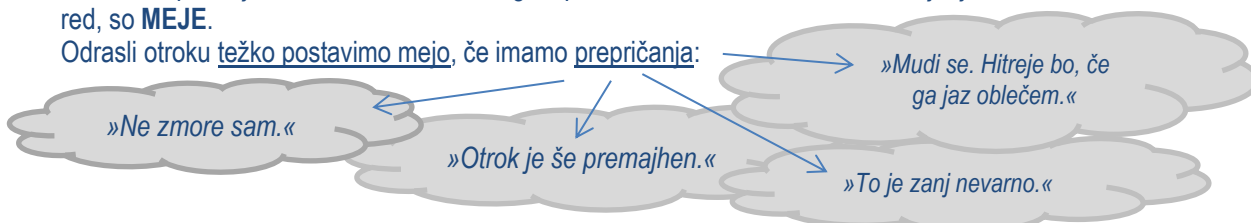
- Buldožerstvo (Starši imajo prednost pri zadovoljevanju svojih potreb v primerjavi z otrokovimi.)
- Predpražništvo (Starši najprej poskrbijo za zadovoljevanje otrokovih potreb, šele nato zadovoljujejo svoje potrebe ali pa jih sploh ne.)
- Enakovrednost v družini (Pomembne so potrebe vseh članov družine in jih je potrebno zadovoljiti oz. zanje poskrbeti v posamezni interakciji/odnosu: starš - otrok, partnerstvo med staršema.)

Če se v odnosu **med odraslim in otrokom pojavljajo težave**, imamo na izbiro možnosti:

- lahko se pritožujemo,
- čakamo, da se bo otrok spremenil,
- ali skušamo otrokovo vedenje nadzirati in mu postavimo meje.

Tisto kar uporabljamo, da v odnosih z drugimi poskrbimo zase in skušamo v življenju ohraniti zdrave odnose ter red, so **MEJE**.

Odrasli otroku težko postavimo mejo, če imamo prepričanja:

Postavljanje meje otroku naj bo konkretno, povejmo mu kaj je dovoljeno / zaželeno in kaj ni ter kakšne bodo posledice v primeru neupoštevanja meje. Če se zgodi slednje, posledico tudi izpeljimo.

Priporočljivo je:

1. Poznati svoje lastne meje.
2. Povedati drugemu oz. otroku, kje so meje.
3. Dosledno spoštovati svoje meje. S tem nas bodo spoštovali tudi drugi oz. otroci.

Predšolski otrok se na situacijo odziva čustveno, ne zavestno. Vsako otrokovo vedenje ima nek namen. Ko se otrok neprimerno obnaša, najverjetneje katera od njegovih potreb ni zadovoljena (npr. išče pozornost, želi si materialnih stvari - igračo/čokolado v trgovini...). Naloga odraslih pri tem je ugotoviti kaj otrok s svojim vedenjem sporoča. Šele nato mu lahko pomagamo, ga usmerjamo, učimo situaciji primerne vedenja, pri čemer mu postavljamo meje, pravila.

